

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಹಾಲನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಹಾಲೆಂದೂ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿದ್ದವು. ಅಪ್ಪ ನೋಡದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೂ ತಿದ್ದಿ ಬರೆದೆ. ಅಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಹತ್ತು ಸೇರು ಹಾಲನ್ನು ತುಳಿಯುವ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿದ ಪಂಚಾಯತ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಆಳೊಬ್ಬ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಾನು ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಖಾಲಿ ಅಂಡೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಟ್ಟು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹಿತ್ತಲಕಡೆ ಓಡಿದೆ. ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಹೊರಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದೆ.

ಅತ್ತೆ ಮೊದಲೇ ನನಗಾಗಿ ಸ್ನಾನದ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. 'ಬಾನಾಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಗಾಳಿಯಾಗಿ ಬೆಳಕಾಗಿ...' ಎನ್ನುವ ನಮ್ಮ ಕಂಠಪಾಠದ ಹಾಡು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂತು. ಆ ಸಾಲುಗಳನ್ನೇ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಗುನುಗುನಿಸುತ್ತಾ ತೊಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಇಳಿದು ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಅನ್ನ ಬಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅನ್ನದ ಗುಪ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. "ಮ್ ಮ್" ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತಲೇ ಉತ್ತಾಹ ತುಂಬಿದ ತೊಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗುವ ಪಂಚೆಯಂತೆ ಕಂಡ ಮೋಡಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ತೆಂಗಿನಮರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಜೋತಾಡುವ ಗೊನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಪಪ್ಪಾಯ ಗಿಡದಿಂದ ನೇತಾಡುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಡವು.

"ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ?" ಅಮ್ಮ ಗದರಿಸಿದವು ಕೇಳಿದ ನಂತರವೇ ಅರ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎದ್ದು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದೆ. ಮೈ ಒರಸಿ, ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಆಪ್ತಂ ತಿನ್ನಲು ತೊಡಗಿದ ಸಮಯ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದ ಅಪ್ಪ, "ಊಟ ಮಾಡಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತೊಟ್ಟಿಯವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ನನಗೆ ಹಸಿವು ಹಾಗೆಯೇ ಅಡಗಿ ಹೋದಂತಾಯಿತು. "ಒಂದು ನಿಮಿಷ, ಹೇಳೋದನ್ನ ಕೇಳಿ ಹೋಗು. ಇಸ್ತಿಯಿಂದ ಮೂಟೆ ಬಂತಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಎರಡು ಪಂಚೆ ಟವಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಪ್ಪನ ದನಿ ಕೇಳಿತು. ಜಗುಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಕುಳಿತು, ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಪ್ತಂನಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನ ತೊಡಗಿದೆ.

ತೊಟ್ಟಿಯವರು ಬೇಲಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜಗುಲಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ "ಅನ್ನ ತಿಂದೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ತಿಂದಾಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು ತೊಟ್ಟಿಯವರು. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಬೆವರನ್ನು ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಟವಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಅಪ್ಪ, ದಿಢೀರಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಗಂಟಲನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು "ಯಾರೋ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳಕರು.

ತೊಟ್ಟಿಯವರು ಅಪ್ಪನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಾರ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತೆ. ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಈ ಕಡೆ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಬಂದು ಇಣಕಿ ನೋಡಿ ಹೋಗು" ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದರು ಅಪ್ಪ.

"ಕಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು..." ತೊಟ್ಟಿಯವರು ಎಳೆದರು. "ಬೇಡ, ಬೇಡ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕು, ಬಿಡು" ಎಂದು ಆತುರವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ಅಪ್ಪ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮಾತು